

BEZUSZNY (1) *ai*

N sg m bezuszny.

Sł stp brak, Cn: bez uszu, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Nie mający uszu; inauritus Mącz, Cn: Inauritus, Bezvŕzny który nie ma vŕzów. Mącz 167c.

Synonim: nieuszaty.

KN